

secundum, qui ejus amplitudinem jam multum imminutam, arctioribus limitibus contraxit, nova provincia intra hujus fines constituta. Unde, ut observatum est à peritissimo rerum Ecclesiasticarum scriptore, Innocentius tertius post eum de officio Vicarii agens, specialem provinciam Romani Pontificis inter Capuanam & Pisanam ponit. Urbani exemplum sequuti successores, plures adhuc Metropoles & provincias in ea erexere: Martinus quintus Florentinam, Pius secundus Senensem, Paulus tertius Urbinatem, Sixtus quintus Firmanam, & alii alias. Quòd si ad prima Ecclesiæ sæcula redeamus, ejusque terminos per illa tempora, hoc est, ad finem usque sexti, mortemque Gregorii primi disquiramus, hanc procul dubio longius fuscā reperiemus. Tunc enim alias omnes provincias usque ad fretum Siculum complexa est; Idque his paucis, sed valde probabilibus argumentis conjicio.

Nemo negabit Romanum Episcopum tunc harum omnium fuisse Metropolitam, si nullus erat apud eas proprius, cùm his vicinior fuerit ceteris Italiæ Metropolitæ, quibus nec eas subditas fuisse certissimum est. At hæc ætate nec in Campania, nec in Lucania, nec in Apulia, nec in Calabria, nec in Brutia ullus Metropolita proprius fuit: unde & has omnes Romano Pontifici paruisse tanquam Metropolita asserere prorsus necesse est. Si in iis quidam Metropolita proprii auctoritatem habuissent sex primis sæculis, certè legerentur horum nomina in subscriptionibus antiquorum Conciliorum Italiæ: & sicut Episcopi Metropoleon Mediolani, Aquileiæ, Ravennæ, Syracusarum & Calaris, semper ante alios subscripti reperiuntur, vel saltem ante Episcopos suæ cujusque provinciæ; ita harum provinciarum Metropolita primi subscripsissent inter eos, vel saltem inter Episcopos Campaniæ, Lucaniæ, Brutia, &c. fuissentque vel Capuanus Episcopus, vel Rhegiensis, vel Consantinus, vel Tarentinus, vel Neapolitanus, vel Beneventanus, qui in primariis urbibus sedebant: sed nec inter Metropolitanos Mediolani, Ravennæ, Aquileiæ, Syracusarum & Calaris, nec proximè post eos, nec primi suæ cujusque provinciæ in Conciliis Italiæ ulli ordinariè subscripserunt Episcopi, ne quidem Capuanus, Tarentinus, Rhegiensis, Consantinus, Neapolitanus & Beneventanus; proindeque nec eos per illa tempora Metropolitæ fuisse asseverandum est. Veritas hæc clara est in Conciliis Italiæ sub Symmacho, quibus Episcopi Mediolani, Ravennæ & Syracusarum semper primi, & ante alios, subscripserunt, nullique alii, quos Metropolitæ fuisse quam minimum conjicere sit. Hanc tamen confirmabo ex subscriptionibus Epistolæ Synodicæ Concilii Occidentalis sub Agathone octoginta circiter annis post Gregorium Magnum celebrati: cùm in ea Agnellus Neapolis, Barbatus Beneventi, & Decorosus Capuæ ultimi subscribant inter Episcopos Campaniæ. Fateor Julianum Consantiæ, quæ nunc est Metropolis, primum ex provincia Brutiorum huic subscripsisse: sed nihil inde, cum esset adhuc Consantia Suffraganea Rhegii sub Iconomachis, quando Rhegium à Patriarchatu Romano avulsum est, ut in Notitia Constantinopolitana Leoni tributa legitur.

Sed huic valde probabili rationi alio firmissimo argumento lucem addamus. Cum ex communi placito Philosophorum causæ per effectus investigandæ sint, nulla procul dubio certior via est inquirendarum Metropoleon Campaniæ, Apuliæ, Calabria, Lucaniæ & Brutia, quam per effectus, hoc est, per res gestas, & ea munia, quæ Metropolitanæ ex officio exercere solent & tenentur: adeo ut hi soli pro Metropolitæ habendi sint, qui ea obierunt, & nusquam alii, in quorum actibus similis auctoritatis ne minimum quidem vestigium apparet. At solus Romanus Pontifex per illas provincias dictis temporibus veri Metropolitanæ muneribus functus est, & nullus Episcopus quidquam simile exercuit: unde certum esse videtur, hunc solum